

ନମଃ ସତ୍ତ୍ଵ ନମଃ

ପ୍ରଣବ କର୍ମକାର

ଜଳେଶ୍ଵର ବୁଗ କେ ସେଦିନ କୁର୍ମଦେବ ମୁଖେ କରେ ଏଣେ ଏକଟା ବିଚିତ୍ର ସତ୍ତ୍ଵ ଉପହାର ଦିଯେ ନିବେଦନ କରଲ, ହେ ଜଳେଶ୍ଵର ଏର ବୁପ ଦେଖୁନ; ଏର ବୈଚିତ୍ର୍ଯ ଦେଖୁନ, ଏଟା ଯଦି କେଉ ହାତେର ମଧ୍ୟେ ରାଖେ ବା ଥିଲେ କରେ ଝୁଲିଯେ ବେଡ଼ାଯ ତବେ ଆପନାର ଜଳଧିତେ ଯତ ରତ୍ନ ଆଛେ ସବ ଏର ବୁପେର କାହେ ଫେଲ ମାରବେ । ଏର ଧାରକ ନିଜେକେ ଖୁବ ଶ୍ମାର୍ଟ ଭାବରେ ପାରବେ । ତବେ ସତ୍ତ୍ଵଟା କି ଆମି କିଛୁଠେଇ ବୁବାତେ ପାରାଛି ନା ? ଏଟା ଖୋଚାଖୁଚି କରେ ଏକଟା ବାଜନା ଆବିକ୍ଷାର କରେଛି, ଏକଟା ଛୋଟ ପର୍ଦା ଆବିକ୍ଷାର କରେଛି, ଯାତେ ନାନାନ ରଙ୍ଗେର ଖେଳା ଚଲେଛେ, ଆମାର ମନେ ହୁଏ ଜଳଦେଶେ ଏର ବ୍ୟବହାର ଓ ଆବିକ୍ଷାର ଦେଶେର ଉତ୍ତରି କରବେ ।

ପାତ୍ର ମିତ୍ର ବୈଷିତ ଜଳେଶ୍ଵର ସତ୍ତ୍ଵଟା ହାତେ ନିଯେ ଉପଭୋଗ କରଲେନ । ନିଜେକେ ସ-ପ୍ରତିଭ ଭାବଲେନ ଏବଂ ଖୋଚାଖୁଚି ଶୁଭୁ କରଲେନ । ମିଷ୍ଟି ଆଲୋର ଖେଳା, ବାଜନା ସବାଇ ଶୁନଲେନ ଶୁଧୁ କରେକଟା ବିନ୍ଦୁ ଆଲୋଯ ପରପର ଆଞ୍ଚଳ ହୋଇଯାତେଇ ମାନୁମେର କଠସ୍ଵରେ ତୀର ଧମକ ଖେଲେନ । ଚମକେ ଉଠେ ପ୍ରାୟ ପଡ଼େ ଯାଇଲେନ, କୋନରକମେ ସମ୍ମାନ ବଜାଯ ରାଖାର ଜନ୍ୟେ ଶୁଧୁ ଗନ୍ଧୀର ସ୍ଵରେ କୁର୍ମଦେବକେ ଜିଜ୍ଞେସା କରଲେନ - ଏଟା କୋଥାଯ ପୋରେଛ ?

ଆଜେ, ମହାରାଜ ସେଦିନ ବଞ୍ଚଦେଶୀୟ ଗଞ୍ଜାୟ ଏକଟା ଲୋକ ଡୁବେ ଗିଯେଛିଲ, ତାରାଇ ଏକଜନ ଆରୋହୀର ପକେଟେ ଏଟା ପୋରେଛି । ଜଳେଶ୍ଵର ବୁବାଲେନ ସତ୍ତ୍ଵଟା ମର୍ତ୍ତ୍ୟଧାରେ, ତିନି ଗୁପ୍ତଚରେର ମୁଖେ ଶୁନେଛେନ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାନବେରା ଯଥେଷ୍ଟ ଏଗିଯେ ଗେଛେ । ମୋଟେ ପାତା ଦିତେ ଚାଇଛେ ନା, ତାରା ଅନାୟାସେଇ ବାଁଧ ଟାଥ ଦିଲେ ଜଳଧାରାକେ ଅନ୍ୟ ପଥେ ଚାଲିତ କରେ ନିଜେର ସୁଖ ସୁବିଧା କରେ ନିଚ୍ଛେ । ମୁଖେ ବଲଲେନ, ଯାର ପକେଟେ ପାଓୟା ଗେଛେ ମେ ଏଥିନୋ ଏଥାନେ ଆଛେ ନା ଯମାଲାଯେ ପାଠାନୋ ହେଁବେ ।

ନା, ମହାରାଜ ସତ୍ତ୍ଵରେ ରହସ୍ୟ ଉଦୟାଟନେର ଜନ୍ୟେ ଏଥିନୋ ରେଖେ ଦେଓୟା ହେଁବେ । ଅଶ୍ଵିନୀ କୁମାରେରା ତାର ଚିକିଂସା କରରେଛେ ।

କିଛୁଦିନେର ମଧ୍ୟେ ଜଳଦେଶେ ପ୍ରଚାରିତ ହଲ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାନବେର ସତ୍ତ୍ଵରେ ରହସ୍ୟ ଆଜ ରାଜସଭାୟ ପ୍ରକାଶିତ ହବେ । ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାନବ ସ୍ଵର୍ଗ ସେଇ ରହସ୍ୟ ଉଦୟାଟନ କରବେନ । ସତ୍ତ୍ଵ ମହିମା ଶୁନାତେ ସକଳେଇ ଆପାହି ଅତ୍ରଏବ ଜଳଦେବ - ଦେବୀ ଜଳେର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀରାଓ ସଭାୟ ଉପସିଥିତ ।

ଜଳେଶ୍ଵର ବୁନ ଜିଜ୍ଞେସା କରଲେନ—

ସତ୍ତ୍ଵଟିଲର ନାମ କି ?

ଲୋକଟା ଛିଲ ବାଙ୍ଗାଲୀ, ସେ ଉତ୍ତର ଦିଲ ଏର ନାମ ସଞ୍ଚାରମାନ ଦୂରଭାସ; ଶବ୍ଦଟା ବେଶ କଠିନ ଲାଗାଯ ବୁଗନ୍ଦେବ ଜାନତେ ଚାଇଲେନ ଏର ଡାକ ନାମ କି ? ଉତ୍ତରେ ଲୋକଟି ଜାନାଲୋ ମୋବାଇଲ, ସଭାୟ ହର୍ଷଧବନି ଉଠିଲ ।

ଏର କାଜ କି ?

ଏର କାଜେର ଶେଷ ନେଇ, ପ୍ରେମ କରା, ପ୍ରେମିକାର ସଙ୍ଗେ ଆୟାରେନ୍ଟମେନ୍ଟ କରା, ପ୍ରେମେର ବାଗଢା କରା, ବିରହେର ପ୍ଯାନ - ପ୍ଯାନାନି ଗାଓୟା । ସ୍ଥାମୀକେ ଜିନିସ ଆନତେ ବଲଲେ ଭୁଲେ ଗେଲେ ସ୍ତ୍ରୀର ମନେ କରିଯେ ଦେଓୟା, ଜୁଯୋଖେଲା, ଦମକଳ - ପୁଲିଶ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନେ ଖବର ଦେଓୟା, ଖବର ନେଓୟା, ଶାରୀରିକ କୁଶଳ ଜାନା, ମିସକଳ କରେ ଆବୈଧ ପ୍ରେମ କରା, ରାନ୍ଧାର ମେନ୍ ଜାନତେ ସ୍ଥାମୀର ସଙ୍ଗେ ଯୋଗାଯୋଗ କରା, ଘନ୍ଟାର ପର ଘନ୍ଟା ଅଥରୋଜନୀୟ ବାକ୍ୟାଲାପ କରା, ମିଥ୍ୟେ ବଲା - ଆଶେସ ଫଳ ଏର ।

ବୁଗନ୍ଦେବ ଜାନତେ ଚାଇଲେନ, ମିଥ୍ୟେ ବଲା ଯାଯ କି ଭାବେ ?

ଉତ୍ତରେ ଲୋକଟି ଜାନାଯ, ‘କେନ ଧରୁନ ଆପନି କାରୋ ସଙ୍ଗେ ଗୋପନେ କୁଣ୍ଡେ ବସେ ଫସିଟ ନିଷିଟ କରରେନ, ବୁଗନ୍ଦୀକେ ଭାଣ୍ଡତା ଦେବାର ଜନ୍ୟେ ବଲଲେନ ରାଜକାର୍ଯେ ସତ୍ୱ ଆଛେନ । ବୁଗନ୍ଦୀଓ ଆପନାର ବିଶ୍ୱାସତାୟ ମୁଖ୍ୟ ହେଁ ମୋବାଇଲକେ ସର୍ବ ପୁଜ୍ୟର ଆସନେ ବସିଯେ ଦିଲେନ । ଶଯନେ - ସ୍ଵପନେ, ଉଠିଲେ - ବସତେ, ଜନ୍ମାତେ - ମରତେ, କଲହେତେ - ବନ୍ଦୁତେ, ପ୍ରେମେ - ଆପ୍ରେମେ, ରାଁଧନେ - ବାଢନେ, ନିତିତେ - ଦୂନିତିତେ ସମସ୍ତ ଦୁନିଆକେ ହାତେ ମୁଠୋଯ ରାଖିତେ ପାରବେନ ।

ବୁଗନ୍ଦେବ ବଲଲେନ, ଆଛା ସବଇ ବୁବାଲାମ ଏର ବ୍ୟବହାର ଆମାଦେର ଶିଖିଯେ ଦାଓ ଦେଖି ।

ସୌଭାଗ୍ୟ ବଶତଃ ଲୋକଟାର ପକେଟେ ଆରେକଟା ମୋବାଇଲ ଛିଲ । ମେହି ମୋବାଇଲଟା ବୁଗନ୍ଦେବକେ ଓ ଅନ୍ୟଟା ବୁଗନ୍ଦୀକେ ଦିଯେ ବ୍ୟବହାର ଶିଖିଯେ ଦିଲ । ବୁଗନ୍ଦେବ କରେକଟା ଆଲୋର ବିନ୍ଦୁ ଆଲୋଯ ବୁଗନ୍ଦୀର ମୋବାଇଲେ ମିଷ୍ଟି ବାଜନା ବେଜେ ଉଠିଲ । ବୁଗନ୍ଦୀ ତା କାନେ ଦିତେଇ ବୁଗନ୍ଦେବ ବଲଲେନ, ଜାନୋ ଆଜ ତୋମାଯ ନା ଖୁଟୁବ..., ବୁଗନ୍ଦୀ ଲଜ୍ଜା ପେଯେ ବଲଲେନ - ଏହି ଯାଃ, ଅନ୍ୟେରା ଶୁନେ ଫେଲବେ ଯେ ।’